

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 20ής Νοεμβρίου 2003 *

Στην υπόθεση T-63/02,

Maria Concetta Cerafoli και **Paolo Poloni**, μόνιμοι υπάλληλοι της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, κάτοικοι Φρανκφούρτης επί του Μάιν (Γερμανία), εκπροσωπούμενοι από τους δικηγόρους T. Raab-Rhein, C. Roth και B. Karthaus, με τόπο επιδόσεων το Λουξεμβούργο,

προσφεύγοντες,

κατά

Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, εκπροσωπούμενης από τους V. Saintot και T. Gilliams, επικουρούμενους από τον B. Wägenbaur, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων το Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αφενός μεν αίτημα ακυρώσεως των εκκαθαριστικών μισθοδοσίας που απεστάλησαν στις 13 Ιουλίου 2001 στους προσφεύγοντες, υπαλλήλους της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), για τον μήνα Ιούλιο 2001, καθ' όσον υπολογίστηκαν με βάση αύξηση του μισθού κατά 2,2 %, αφετέρου δε τα αιτήματα να υποχρεώσει το Πρωτοδικείο την ΕΚΤ να απευθύνει στους προ-

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

σφεύγοντες εκκαθαριστικά μισθοδοσίας για τον μήνα Ιούλιο 2001, υπολογιζόμενα με βάση αύξηση των αποδοχών κατά 2,7 % τουλάχιστον, ή, επικουρικώς, με αύξηση των αποδοχών την οποία θα ορίσει το Πρωτοδικείο με την απόφασή του επί της παρούσας υποθέσεως, και να τους καταβάλει το ισόποσο της διαφοράς των ανωτέρω ποσών,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Azizi, Πρόεδρο, M. Jaeger και N. Forwood, δικαστές,
γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 8ης Οκτωβρίου 2003,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

1 Βάσει του άρθρου 36.1 του Πρωτοκόλλου για το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ) και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), που είναι συννημμένο στη Συνθήκη ΕΚ, το διοικητικό συμβούλιο εξέ-

δωσε τους «Conditions of Employment for Staff of the European Central Bank» (όρους απασχόλησης του προσωπικού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, στο εξής: όροι απασχόλησης) (ΕΕ 1999 L 125, σ. 32). Με τη μορφή υπό την οποία ισχύουν κατά τον κρίσιμο χρόνο, ορίζουν μεταξύ άλλων τα εξής:

«13. Κατόπιν προτάσεως της εκτελεστικής επιτροπής, το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει τη γενική αναπροσαρμογή των μισθών από 1ης Ιουλίου κάθε έτους.

[...]

42. Αφού εξαντληθούν όλες οι προβλεπόμενες διαδικασίες υπηρεσιακής διευθέτησεως των διαφορών, αρμόδιο προς επίλυση κάθε διαφοράς μεταξύ της ΕΚΤ και μέλους ή πρώην μέλους του προσωπικού της, επί του οποίου εφαρμόζονται οι παρόντες όροι απασχολήσεως, είναι το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αρμοδιότητα αυτή περιορίζεται στην εξέταση της νομιμότητας του μέτρου ή της απόφασεως, εκτός αν η διαφορά είναι χρηματικής φύσεως, οπότε το Δικαστήριο έχει αρμοδιότητα πλήρους δικαιοδοσίας.

[...]

45. Η Επιτροπή Προσωπικού, τα μέλη της οποίας εκλέγονται με μυστική ψηφοφορία, εκπροσωπεί τα γενικά συμφέροντα όλων των μελών του προσωπικού σε θέματα συμβάσεων εργασίας, κανονισμών που ισχύουν για το προσωπικό και αποδοχών, όρων απασχολήσεως, εργασίας, υγείας και ασφαλείας στην ΕΚΤ, ασφαλιστικής καλύψεως και συνταξιοδοτικού συστήματος.

46. Πριν από κάθε τροποποίηση των παρόντων όρων απασχολήσεως, του κανονισμού προσωπικού και όλων των συναφών ζητημάτων που καθορίζονται στο ανωτέρω άρθρο 45, ζητείται η γνώμη της Επιτροπής Προσωπικού.»

Πραγματικά περιστατικά

- 2 Οι προσφεύγοντες συνήψαν με την ΕΚΤ συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου εντός του 1998. Οι συμβάσεις αυτές προβλέπουν, μεταξύ άλλων, ότι οι όροι απασχόλησης και οι τροποποιήσεις τους αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της συμβάσεως.

- 3 Βάσει του άρθρου 13 των όρων απασχόλησης, η εκτελεστική επιτροπή της ΕΚΤ κατήρτισε μέθοδο εφαρμογής της γενικής αναπροσαρμογής του μισθού για τα έτη 1999 έως 2001 (στο εξής: μέθοδος υπολογισμού). Αφού η εκτελεστική επιτροπή της ΕΚΤ ζήτησε τη γνώμη της Επιτροπής Προσωπικού και βάσει προτάσεως της πρώτης, το διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ θέσπισε, στις 20 Ιουνίου 1999, τη μέθοδο υπολογισμού.

- 4 Με υπηρεσιακό σημείωμα της 14ης Ιουλίου 1999, ο αντιπρόεδρος της ΕΚΤ, Noyer, ανακοίνωσε στο προσωπικό της ΕΚΤ τη θέσπιση και το περιεχόμενο της μεθόδου υπολογισμού.

- 5 Η μέθοδος υπολογισμού, όπως εγκρίθηκε από το διοικητικό συμβούλιο, προέβλεπε ότι οι ετήσιες αναπροσαρμογές των αποδοχών του προσωπικού της ΕΚΤ θα στηρίζονταν στη μέση εξέλιξη των μισθών τους οποίους καταβάλλουν οι εθνικές κεντρικές τράπεζες των δεκαπέντε κρατών μελών και η Τράπεζα Διεθνών Διακανονισμών (ΤΔΔ) (στο εξής: τράπεζες αναφοράς). Η ΕΚΤ θα στηριζόταν στα στοιχεία που παρέχουν οι τράπεζες αυτές σχετικά με τις μισθολογικές αναπροσαρμογές

τις οποίες εφαρμόζουν κατά το τρέχον έτος. Οι αναπροσαρμογές αυτές ακολουθώντας σταθμίζονται με βάση τον αριθμό υπαλλήλων κάθε τράπεζας. Αν τυχόν η εφαρμογή αυτής της μεθόδου καταλήγει σε ονομαστική μείωση των μισθών, το διοικητικό συμβούλιο μπορεί να μη την εφαρμόσει. Με το υπηρεσιακό του σημείωμα της 14ης Ιουλίου 1999 προς το προσωπικό, ο Noyer διευκρίνιζε ότι, αν τυχόν τα στοιχεία του τρέχοντος έτους «δεν διατίθενται», χρησιμοποιούνται τα του προηγούμενου έτους.

- 6 Με έγγραφο της 11ης Ιουλίου 2001, ο Noyer γνωστοποίησε στο προσωπικό και στην Επιτροπή Προσωπικού της ΕΚΤ ότι το διοικητικό συμβούλιο καθόρισε την αναπροσαρμογή των μισθών για το έτος 2001 σε 2,2 %, από 1ης Ιουλίου 2001 (στο εξής: αναπροσαρμογή των μισθών για το 2001).
- 7 Στις 13 Ιουλίου 2001, η αρμόδια διεύθυνση της ΕΚΤ απέστειλε στους προσφεύγοντες τα επίδικα εκκαθαριστικά μισθοδοσίας, τα οποία αντανakλούν μισθολογική αύξηση 2,2 %.
- 8 Κατά των εκκαθαριστικών αυτών οι προσφεύγοντες υπέβαλαν αιτήσεις θεραπείας («administrative review»), οι οποίες απορρίφθηκαν στις 5 Οκτωβρίου 2001, ακολούθως δε διοικητικές ενστάσεις («grievance procedure»), που επίσης απορρίφθηκαν στις 3 Ιανουαρίου 2002.

Διαδικασία και αιτήματα

- 9 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 4 Μαρτίου 2002, οι προσφεύγοντες άσκησαν την υπό κρίση προσφυγή.

10 Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις που περιέχονται στα εκκαθαριστικά μισθοδοσίας που απεστάλησαν στους προσφεύγοντες για τον μήνα Ιούλιο 2001 και που περιορίζουν σε 2,2 % την χορηγούμενη για το 2001 μισθολογική αύξηση·

- να υποχρεώσει την ΕΚΤ να απευθύνει στους προσφεύγοντες εκκαθαριστικά μισθοδοσίας για τον μήνα Ιούλιο 2001 στηριζόμενα σε ετήσια μισθολογική αναπροσαρμογή τουλάχιστον 2,7 % ή σε αναπροσαρμογή την οποία θα ορίσει με την απόφασή του το Πρωτοδικείο στην παρούσα υπόθεση·

- να υποχρεώσει την ΕΚΤ να καταβάλει στους προσφεύγοντες τη διαφορά μεταξύ των αποδοχών που προκύπτουν σύμφωνα με το προηγούμενο αίτημα και των αποδοχών που πράγματι τους καταβλήθηκαν·

- να καταδικάσει την ΕΚΤ στα δικαστικά έξοδα.

11 Η καθής ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή·

- να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων κατά τα ισχύοντα.

Επί της προσφυγής ακυρώσεως

- 12 Οι προσφεύγοντες προβάλλουν δύο λόγους ακυρώσεως, ότι η ΕΚΤ αφενός μεν παρέλειψε να ζητήσει τη γνώμη της Επιτροπής Προσωπικού ως προς την αναπροσαρμογή των μισθών για το 2001 αφετέρου δε, με τη μέθοδο υπολογισμού την οποία εφάρμοσε για το ίδιο αυτό έτος, παρέβη το άρθρο 13 των όρων απασχόλησης.
- 13 Το Πρωτοδικείο έχει δηλαδή να κρίνει δύο ενστάσεις ελλείψεως νομιμότητας που προβάλλονται κατά της νομικής θεμελιώσεως των ατομικών αποφάσεων που περιέχονται στα επίδικα εκκαθαριστικά μισθοδοσίας. Οι ενστάσεις αυτές αφορούν, στο μεν πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, τη διαδικασία που ακολουθήθηκε για την αναπροσαρμογή των μισθών για το έτος 2001, στο δε πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, την εφαρμοσθείσα μέθοδο υπολογισμού. Επειδή μεταξύ αφενός αυτών των γενικής φύσεως πράξεων και αφετέρου των ατομικών πράξεων που περιέχονται στα επίδικα εκκαθαριστικά μισθοδοσίας — πράξεων που προσβάλλονται με την υπό κρίση προσφυγή, για την κατάρτιση των οποίων για πρώτη φορά η ΕΚΤ εφάρμοσε την αναπροσαρμογή των μισθών για το 2001 κατά 2,2 % βάσει της μεθόδου υπολογισμού — υφίσταται άμεσος νομικός δεσμός, οι ενστάσεις είναι παραδεκτές.

Επί της μη διαβουλεύσεως με την Επιτροπή Προσωπικού σχετικά με την αναπροσαρμογή των μισθών για το 2001

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 14 Οι προσφεύγοντες θεωρούν ότι, δυνάμει των άρθρων 45 και 46 των όρων απασχόλησης, η ΕΚΤ ήταν υποχρεωμένη να ζητήσει τη γνώμη της Επιτροπής Προσωπικού όχι μόνον πριν θεσπίσει, το 1999, τη μέθοδο υπολογισμού, αλλά και πριν καθορίσει την αναπροσαρμογή των μισθών για το έτος 2001, βάσει της οποίας υπολογίστηκαν οι μισθοί των προσφευγόντων.

- 15 Κατ' αυτούς, η αναπροσαρμογή των μισθών για το 2001 αποτελούσε ζήτημα αποδοχών, κατά την έννοια των άρθρων 45 και 46 των όρων απασχόλησης, επί του οποίου έπρεπε να έχει ζητηθεί η γνώμη της Επιτροπής Προσωπικού. Περαιτέρω, οι προσφεύγοντες αποκρούουν τον ισχυρισμό ότι η αναπροσαρμογή των μισθών για το 2001 συνιστούσε απλή εφαρμογή της μεθόδου υπολογισμού. Κατ' αυτούς, υπήρχε αληθής ανάγκη να ζητηθεί η γνώμη των υπαλλήλων της ΕΚΤ μέσω της Επιτροπής Προσωπικού της πριν αποφασισθεί η αναπροσαρμογή αυτή.
- 16 Η καθής αποκρούει τον ισχυρισμό ότι, δυνάμει των άρθρων 45 και 46 των όρων απασχόλησης, υποχρεούται να ζητεί τη γνώμη της Επιτροπής Προσωπικού πριν από κάθε εφαρμογή της μεθόδου υπολογισμού και ότι, συνεπώς, όφειλε εν προκειμένω να το πράξει πριν αναπροσαρμόσει τους μισθούς για το 2001.
- 17 Κατ' αυτήν, το γεγονός ότι οι αναπροσαρμογές των μισθών αφορούν τις αποδοχές, στις οποίες αναφέρονται τα άρθρα 45 και 46 των όρων απασχόλησης, δεν αρκεί για να την υποχρεώνει να ζητήσει τη γνώμη αυτή. Αντιθέτως, από τη διατύπωση των διατάξεων αυτών προκύπτει ότι τα «συναφή ζητήματα» («related matters»), που μνημονεύονται στο άρθρο 46 των όρων απασχόλησης, αφορούν τους όρους απασχόλησης και τον κανονισμό προσωπικού. Συνεπώς, τα «συναφή ζητήματα» («related matters») αφορούν μόνον τις πράξεις νομοθετικής φύσεως.
- 18 Την ερμηνεία αυτή επιρρωνύει ο σκοπός των εν λόγω διατάξεων. Συγκεκριμένα, η υποχρέωση διαβουλεύσεως βρίσκει τη δικαιολόγησή της στο γεγονός ότι, προκειμένου περί κανόνων γενικής ισχύος, ο νομοθέτης διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια. Αντιθέτως —σε αντίθεση προς ό,τι υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες— η εφαρμογή της μεθόδου υπολογισμού δεν αφήνει κανένα περιθώριο εκτιμήσεως, ούτε χρειάζεται καμμία ερμηνεία. Ειδικότερα, με βάση τη μέθοδο υπολογισμού, η ΕΚΤ δεσμεύεται από τα στατιστικά στοιχεία τα οποία διαβιβάζουν οι τράπεζες αναφοράς και προβαίνει σε απλή μαθηματική εφαρμογή της μεθόδου υπολογισμού.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 19 Πρέπει να εξετασθεί αν, όπως υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, βάσει των άρθρων 45 και 46 των όρων απασχόλησης, η ΕΚΤ ήταν υποχρεωμένη να ζητήσει τη γνώμη της Επιτροπής Προσωπικού όχι μόνο πριν θεσπίσει, το 1999, τη μέθοδο υπολογισμού, αλλά και πριν καθορίσει, κατ' εφαρμογήν αυτής της μεθόδου, την αναπροσαρμογή των μισθών για το έτος 2001 ή αν —σύμφωνα με την άποψη της καθής— μια τέτοια διαβούλευση σχετικά με την αναπροσαρμογή των μισθών για το έτος 2001 δεν ήταν υποχρεωτική.

— Ερμηνεία του άρθρου 46 των όρων απασχόλησης

- 20 Δυνάμει του άρθρου 46 των όρων απασχόλησης, η γνώμη της Επιτροπής Προσωπικού πρέπει να ζητείται «πριν από κάθε τροποποίηση των παρόντων όρων απασχολήσεως, του κανονισμού προσωπικού και όλων των συναφών ζητημάτων που καθορίζονται στο [...] άρθρο 45 [των όρων απασχολήσεως]», ζητημάτων μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται και τα συναρτώμενα προς τις «αποδοχές».

- 21 Κατ' αρχάς, από τους όρους που επέλεξε ο νομοθέτης προκύπτει ότι το άρθρο 46 των όρων απασχόλησης δεν περιορίζει την υποχρέωση διαβουλεύσεως με την Επιτροπή Προσωπικού στην τροποποίηση «πράξεων νομοθετικής φύσεως», όπως ισχυρίζεται η καθής, αλλά επιβάλλει την υποχρέωση αυτή για κάθε πράξη που, πέρα από τον ίδιο τον κανονισμό εργασίας, αφορά «ζητήματα» αφορώντα τον κανονισμό αυτό και συναρτώνται προς κάποιον από τους τομείς τους οποίους αναφέρει το άρθρο 45 των εν λόγω όρων απασχόλησης, μεταξύ των οποίων και οι αποδοχές του προσωπικού.

- 22 Ακολουθώς, όπως ορθώς τονίζει η καθής, από τη συστηματική και τεολογική ερμηνεία του άρθρου 46 των όρων απασχόλησης προκύπτει ότι η έκταση της υποχρέωσης διαβουλεύσεως περιορίζεται στην τροποποίηση πράξεων γενικής ισχύος. Πράγματι, όπως προκύπτει από το άρθρο 44 των όρων απασχόλησης, η Επιτροπή Προσωπικού δημιουργήθηκε για να «εκπροσωπεί τα γενικά συμφέροντα όλων των μελών του προσωπικού».
- 23 Περαιτέρω και στην ίδια αλληλουχία, πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι η διαβούλευση της Επιτροπής Προσωπικού συνεπάγεται απλώς το δικαίωμά της να ακουστεί. Κατά συνέπεια, πρόκειται για περιορισμένης εκτάσεως συμμετοχή στη λήψη αποφάσεως, καθ' όσον επ' ουδενί λόγω συνεπάγεται υποχρέωση της διοικήσεως να ακολουθήσει τις παρατηρήσεις τις οποίες διατύπωσε η Επιτροπή Προσωπικού στο πλαίσιο της διαβουλεύσεώς του. Ασφαλώς, για να μην αναιρείται η πρακτική αποτελεσματικότητα της διαβουλεύσεως, η διοίκηση πρέπει να τηρεί την υποχρέωση αυτή οσάκις η διαβούλευση με την Επιτροπή Προσωπικού ενδέχεται να επηρεάσει το περιεχόμενο της θεσπιζομένης πράξεως (βλ., στην ίδια κατεύθυνση, απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Μαρτίου 2001, T-192/99, *Dunnett κ.λπ. κατά ΒΕΙ*, Συλλογή 2001, σ. II-813, σκέψη 90).
- 24 Εξ άλλου, η έκταση της υποχρέωσης διαβουλεύσεως με την Επιτροπή Προσωπικού, την οποία θεσπίζει ο νομοθέτης, πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα τους σκοπούς της. Αφενός μεν η διαβούλευση αυτή σκοπό έχει να προσφέρει σε όλα τα μέλη του προσωπικού, μέσω της Επιτροπής του, ως εκπροσωπούσας τα κοινά τους συμφέροντα, τη δυνατότητα να ακουστούν πριν από την έκδοση ή τροποποίηση πράξεων γενικής ισχύος που τους αφορούν. Αφετέρου δε η τήρηση της υποχρέωσης αυτής είναι προς το συμφέρον τόσο των μελών του προσωπικού όσο και της διοικήσεως, καθ' όσον παρέχει τη δυνατότητα να αποφευχθεί το ενδεχόμενο κάθε μέλος του προσωπικού, μέσω ατομικής διοικητικής διαδικασίας, να προβάλλει την ύπαρξη τυχόν σφαλμάτων. Έτσι, η διαβούλευση αυτή, εφόσον εξυπηρετεί την πρόληψη της υποβολής σειράς ατομικών αιτήσεων με την ίδια αιτίαση, υπηρετεί ταυτόχρονα την αρχή της χρηστής διοικήσεως.

— Εφαρμογή στη συγκεκριμένη περίπτωση

- 25 Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η αναπροσαρμογή των μισθών για το 2001 συνιστούσε πράξη γενικής ισχύος που έθιγε τις αποδοχές όλου του προσωπικού της ΕΚΤ. Σύμφωνα δε με τη ρητή διατύπωση του άρθρου 45 των όρων απασχόλησης, οι αποδοχές του προσωπικού αποτελούν έναν από τους τομείς για τους οποίους δημιουργήθηκε η Επιτροπή Προσωπικού, για να εκπροσωπεί τα γενικά συμφέροντα όλων των μελών του προσωπικού. Αφορούσε, επομένως, σαφώς ζήτημα αιτόμενο της ρύθμισης των εργασιακών σχέσεων εντός της ΕΚΤ κατά την έννοια του άρθρου 46 των όρων απασχόλησης, το οποίο αφορά την υποχρέωση προηγούμενης διαβουλεύσεως με την Επιτροπή Προσωπικού.
- 26 Ακολούθως, διαπιστώνεται ότι η αναπροσαρμογή των αποδοχών για το 2001 ενείχε μεταβολή των αποδοχών όλου του προσωπικού της ΕΚΤ, καθ' όσον συνεπαγόταν μεταβολή του ύψους του μισθού όλων των μελών του προσωπικού.
- 27 Συναφώς, κακώς η καθής υποστηρίζει ότι οι ακολουθητέοι για τη μεταβολή αυτή κανόνες, κατά την αναπροσαρμογή των μισθών για το 2001, ήσαν σε μεγάλο βαθμό προκαθορισμένοι από τη μέθοδο υπολογισμού, οπότε δεν χρειαζόταν διαβούλευση για κάθε εφαρμογή της μεθόδου υπολογισμού.
- 28 Πράγματι, εν όψει του σκοπού της υποχρεώσεως διαβουλεύσεως που προβλέπεται στο άρθρο 46 των όρων απασχόλησης (βλ. σκέψεις 23 και 24 ανωτέρω), το προσωπικό, εκπροσωπούμενο από την Επιτροπή Προσωπικού, έχει συμφέρον να ζητείται η γνώμη του πριν από κάθε γενική εφαρμογή της μεθόδου, ώστε να είναι σε θέση να εξασφαλίζει ότι δεν θα παρεισφρήσει σφάλμα, δυνάμενο να βλάψει τα συμφέροντά του στον τομέα των αποδοχών, είτε σφάλμα κατά τη συνεκτίμηση των βασικών στοιχείων που χρησιμοποιούνται κατά τον υπολογισμό είτε κατά κυριολεξία σφάλμα υπολογισμού.

- 29 Εξ άλλου, όπως παραδέχτηκε επ' ακροατηρίου η καθής κατόπιν προφορικών ερωτήσεων του Πρωτοδικείου, η ετήσια εφαρμογή της μεθόδου υπολογισμού δεν συνιστούσε απλό μαθηματικό υπολογισμό. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τα στατιστικά στοιχεία που παρέχουν οι τράπεζες αναφοράς, για ορισμένες απ' αυτές δεν διετίθετο το ποσό μισθολογικής αναπροσαρμογής το οποίο εφάρμοσαν κατά το τρέχον έτος. Σε τέτοιες περιπτώσεις, εφαρμόστηκαν διάφορες στατιστικές μέθοδοι για τον υπολογισμό του ύψους της αναπροσαρμογής. Κατά συνέπεια, προς εφαρμογή της μεθόδου υπολογισμού χρειάστηκε, ως ένα βαθμό, να πραγματοποιηθεί προηγουμένως κάποια επιλογή των στατιστικών στοιχείων που επρόκειτο να χρησιμοποιηθούν, επιλογή δυνάμενη να επηρεάσει το αποτέλεσμα αυτών των εφαρμογών.
- 30 Αντιθέτως προς ό,τι υποστήριξε επ' ακροατηρίου η ΕΚΤ, ο έλεγχος που πραγματοποιήσαν σχετικώς τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, όσο σημαντικός και αν είναι, εντάσσεται σε διαφορετικό λειτουργικό πλαίσιο. Ο έλεγχος αυτός, πράγματι, αφορά αποκλειστικά τις αρμοδιότητες και τους σκοπούς του οργάνου αυτού και δεν υποκαθιστά τον έλεγχο της Επιτροπής Προσωπικού, η οποία εκπροσωπεί τα συμφέροντα του συνόλου των μελών του προσωπικού.
- 31 Υπ' αυτές τις συνθήκες, δεν αποκλείεται η διαβούλευση με την Επιτροπή Προσωπικού να επηρέαζε ο περιεχόμενο της αναπροσαρμογής των μισθών για το 2001.
- 32 Γι' αυτούς τους λόγους, το άρθρο 46 των όρων απασχόλησης πρέπει να ερμηνευθεί σύμφωνα με τον υποκείμενο σκοπό του, που είναι η συμμετοχή, με συμβουλευτικό χαρακτήρα, των εκπροσώπων του προσωπικού στην προστασία των συμφερόντων του προσωπικού, ιδίως στον τομέα των αποδοχών.
- 33 Συνεπώς, και χωρίς αν είναι αναγκαίο να αποφανθεί το Πρωτοδικείο αν αρκούσε η διαβούλευση της Επιτροπής Προσωπικού κατά τη θέσπιση της μεθόδου υπολογισμού το 1999, ο λόγος ακυρώσεως περί παραλείψεως διαβουλεύσεως με την Επιτροπή Προσωπικού σχετικά με τις αναπροσαρμογές των μισθών για το έτος 2001 πρέπει να γίνει δεκτός.

- 34 Στο πλαίσιο, πάντως, της ελεγκτικής του εξουσίας, το Πρωτοδικείο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει, προς το συμφέρον της χρηστής απονομής της δικαιοσύνης, το βάσιμο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, περί παραβάσεως του άρθρου 13 των όρων απασχόλησης.

Επί της παραβάσεως του άρθρου 13 των όρων απασχόλησης

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 35 Οι προσφεύγοντες θεωρούν ότι η μέθοδος υπολογισμού, βάσει της οποίας αποφασίστηκε η αναπροσαρμογή των μισθών για το 2001, δεν συνάδει με το άρθρο 13 των όρων απασχόλησης. Κατ' αυτούς, από την ερμηνεία της διατάξεως αυτής προκύπτει ότι η αναπροσαρμογή των μισθών δεν μπορούσε να γίνει, όπως προβλέπεται στη μέθοδο υπολογισμού, σε συνάρτηση προς τη μέση εξέλιξη των μισθών που καταβάλλουν οι τράπεζες αναφοράς, αλλά έπρεπε να καθορισθεί σε συνάρτηση προς την άνοδο του κόστους ζωής στην έδρα της ΕΚΤ στη Φρανκφούρτη επί του Μάιν (Γερμανία) ή γενικότερα στο Ομόσπονδο Κράτος της Έσσης (Γερμανία).
- 36 Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι το άρθρο 13 των όρων απασχόλησης δεν ορίζει κριτήρια αναπροσαρμογής των μισθών, πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 9, στοιχείο γ', των όρων απασχόλησης, να εφαρμοστούν συμπληρωματικά οι αντίστοιχες διατάξεις του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ), ήτοι τα άρθρα 64 και 65 του ΚΥΚ.
- 37 Οι προσφεύγοντες επισημαίνουν ότι το άρθρο 64, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ ορίζει ότι «οι αποδοχές του υπαλλήλου [...] προσαρμόζονται βάσει συντελεστού αναπροσαρμογής ανωτέρου, κατωτέρου ή ίσου προς το 100 %, ανάλογα με τις συνθήκες ζωής στους διαφόρους τόπους τοποθέτησεως». Συνεπώς, όπως ο διορθωτικός

συντελεστής που προβλέπεται στη διάταξη αυτή για τις αποδοχές, έτσι και η αναπροσαρμογή των μισθών της ΕΚΤ πρέπει να λαμβάνει υπόψη ένα δείκτη τιμών ισχύοντα για δεδομένη γεωγραφική περιοχή, ορισμένες πλευρές κοινωνικής και οικονομικής πολιτικής, καθώς και τις ανάγκες προσλήψεως υπαλλήλων.

- 38 Την ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνει η διατύπωση του άρθρου 13 των όρων απασχόλησης («γενική αναπροσαρμογή των μισθών»), από την οποία προκύπτει ότι οι αποδοχές των υπαλλήλων της ΕΚΤ πρέπει να αναπροσαρμόζονται σύμφωνα με ένα δεδομένο μέγεθος («eine gegebene Größe»). Η αναπροσαρμογή αυτή πρέπει άλλωστε να εφαρμόζεται σε όλο το προσωπικό και δεν μπορεί να προκύπτει από μια παράμετρο ελευθέρως οριζόμενη από τα συμβαλλόμενα μέρη της συμβάσεως εργασίας, αλλά πρέπει να καθορίζεται μέσω αναφοράς σε κάποιο αντικειμενικό κριτήριο, ήτοι τα κριτήρια που μνημονεύονται στην προηγούμενη σκέψη.
- 39 Ομοίως, κατά τους προσφεύγοντες, την ερμηνεία που δίνουν στο άρθρο 13 των όρων απασχόλησης επιρρωννύει ο σκοπός της διατάξεως αυτής, που είναι η διατήρηση της ικανότητας της ΕΚΤ να προσελκύει εργατικό δυναμικό υψηλών προσόντων. Ο σκοπός αυτός θα αναιρείτο αν οι αναπροσαρμογές των αποδοχών παρέμεναν κατώτερες της εξέλιξης του κόστους ζωής. Από τις αναπροσαρμογές αυτές θα προέκυπτε, επομένως, απώλεια της πραγματικής αγοραστικής δύναμης του προσωπικού της ΕΚΤ.
- 40 Κατά συνέπεια, το άρθρο 13 των όρων απασχόλησης πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει τουλάχιστον τη διατήρηση της αγοραστικής δύναμης του προσωπικού της ΕΚΤ.
- 41 Όμως, το κόστος ζωής και, κατά συνέπεια, η αγοραστική δύναμη αποτελούν τοπικά φαινόμενα, εφόσον οι υπάλληλοι της ΕΚΤ ζουν στην έδρα της ΕΚΤ, στη Φρανκφούρτη επί του Μάιν ή στα περίχωρα, ήτοι στο Ομόσπονδο Κράτος της Έσσης. Αντιθέτως, από τις τράπεζες αναφοράς μία μόνη είναι εγκατεστημένη στη Φρανκφούρτη επί του Μάιν, ήτοι η γερμανική κεντρική τράπεζα. Επί πλέον, η εξέλιξη των αποδοχών στην τράπεζα αυτή δεν αντανακλά κατ' ανάγκην την άνοδο του κόστους ζωής στο Ομόσπονδο Κράτος της Έσσης.

- 42 Οι προσφεύγοντες επισημαίνουν ότι το κόστος ζωής στο Ομόσπονδο Κράτος της Έσσης ανήλθε, μεταξύ Ιουνίου 2000 και Ιουνίου 2001, κατά 2,7 % περίπου. Συνεπώς, η αναπροσαρμογή των μισθών της ΕΚΤ για το 2001 παρέμεινε κατώτερη της ανόδου του κόστους ζωής και καταλήγει σε απώλεια πραγματικής αγοραστικής δύναμης για τους υπαλλήλους της.
- 43 Στο στάδιο της απαντήσεως, οι προσφεύγοντες διατείνονται ακόμη ότι η μη λήψη υπόψη του κόστους ζωής στη Φρανκφούρτη επί του Μάιν συνεπάγεται δυσμενή διάκριση μεταξύ του προσωπικού της ΕΚΤ που υπηρετεί αφενός στη Φρανκφούρτη επί του Μάιν και αφετέρου στην Ουάσινγκτον. Ειδικότερα, επισημαίνουν, αντιθέτως προς ό,τι προβλέπεται στη μέθοδο υπολογισμού, η ΕΚΤ λαμβάνει υπόψη την εξέλιξη της αγοραστικής δύναμης για τις αποδοχές του προσωπικού της που υπηρετεί στην Ουάσινγκτον.
- 44 Η καθής αποκρούει την επιχειρηματολογία αυτήν.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 45 Πρέπει να εξετασθεί αν, δυνάμει του άρθρου 13 των όρων απασχόλησης, η αναπροσαρμογή των μισθών μπορούσε να γίνει, όπως προβλέπεται από τη μέθοδο υπολογισμού, με βάση τη μέση εξέλιξη των μισθών τους οποίους καταβάλλουν οι τράπεζες αναφοράς ή αν, όπως υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, η αναπροσαρμογή αυτή έπρεπε να γίνει με βάση την άνοδο του κόστους ζωής στην έδρα της ΕΚΤ στη Φρανκφούρτη επί του Μάιν ή στο Ομόσπονδο Κράτος της Έσσης.
- 46 Κατ' αρχάς, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 13 των όρων απασχόλησης προβλέπει ότι το διοικητικό συμβούλιο, κατόπιν προτάσεως της εκτελεστικής επιτροπής, εγκρίνει τη γενική αναπροσαρμογή των μισθών από 1ης Ιουλίου κάθε έτους.

- 47 Κατά συνέπεια, όπως ορθώς τονίζει η καθής, το άρθρο 13 των όρων απασχόλησης δεν επιβάλλει κανένα κριτήριο για την πραγματοποίηση των μισθολογικών αναπροσαρμογών, ούτε προβλέπει, ειδικότερα, ότι οι αναπροσαρμογές αυτές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την εξέλιξη του κόστους ζωής στο Ομόσπονδο Κράτος της Έσσης ή στη Φρανκφούρτη επί του Μάιν.
- 48 Επομένως, το άρθρο 13 των όρων απασχόλησης αναθέτει, σ' αυτό το πλαίσιο, στο διοικητικό συμβούλιο ευρεία διακριτική ευχέρεια, την άσκηση της οποίας το Πρωτοδικείο μπορεί να αποδοκιμάσει μόνον αν συντρέχει κατάφωρη πλάνη ή κατάχρηση εξουσίας (βλ., στην ίδια κατεύθυνση, απόφαση της 7ης Δεκεμβρίου 1995, T-544/93 και T-566/93, Abello κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1995, σ. I-A-271 και II-815, σκέψη 56).
- 49 Το διοικητικό συμβούλιο, προβλέποντας, στη μέθοδο υπολογισμού, την αναπροσαρμογή των μισθών σε συνάρτηση προς τη μέση εξέλιξη των μισθών τους οποίους καταβάλλουν οι τράπεζες αναφοράς, καθιέρωσε αντικειμενικώς δικαιολογούμενα κριτήρια, τη σκοπιμότητα των οποίων δεν μπορεί να αμφισβητήσει ο κοινοτικός δικαστής. Ειδικότερα, υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΕΚ, οι εθνικές κεντρικές τράπεζες, μαζί με την ΕΚΤ, συναποτελούν το ΕΣΚΤ, σύμφωνα δε με το άρθρο 3 του καταστατικού της ΤΔΔ της 20ής Ιανουαρίου 1930, όπως τροποποιήθηκε στις 8 Ιανουαρίου 2001, βασική αποστολή της ΤΔΔ είναι να εξασφαλίζει τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών κεντρικών τραπεζών.
- 50 Αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες (βλ. σκέψη 36 ανωτέρω), έστω και αν το άρθρο 13 των όρων απασχόλησης δεν προβλέπει κριτήρια για την αναπροσαρμογή των μισθών, δεν συντρέχει λόγος να εφαρμοστούν συμπληρωματικά τα άρθρα 64 και 65 του ΚΥΚ. Πράγματι, δυνάμει του άρθρου 9, στοιχείο γ', των όρων απασχόλησης, πρέπει να εφαρμόζονται, σε τέτοιες περιπτώσεις, οι κοινές στα κράτη μέλη γενικές αρχές του δικαίου, οι γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου και οι κανόνες που περιέχονται στους απευθυνόμενους στα κράτη μέλη κανονισμούς και οδηγίες περί κοινωνικής πολιτικής. Οι προσφεύγοντες όμως δεν ισχυρίζονται καν ότι τα άρθρα 64 και 65 του ΚΥΚ εμπíπτουν σε μια από τις κατηγορίες που μνημονεύονται στο άρθρο 9, στοιχείο γ', των όρων απασχόλησης.

- 51 Και αν ακόμη υποθεθεί ότι, προς ερμηνεία του άρθρου 13 των όρων απασχόλησης, πρέπει να γίνει προσφυγή στα άρθρα 64 και 65 του ΚΥΚ, υπενθυμίζεται ότι σκοπός του ΚΥΚ, όσον αφορά τις αποδοχές των υπαλλήλων, είναι, μεταξύ άλλων, να εξασφαλίζεται σε όλους τους υπαλλήλους η ίδια αγοραστική δύναμη, ασχέτως του τόπου υπηρεσίας τους, σύμφωνα με την αρχή της ίσης μεταχείρισης (απόφαση Abello κ.λπ. κατά Επιτροπής, που παρατίθεται στη σκέψη 48 ανωτέρω). Αντιθέτως όμως προς τα θεσμικά και λοιπά κοινοτικά όργανα, επί των οποίων εφαρμόζεται ο ΚΥΚ, οι υπάλληλοι της ΕΚΤ υπηρετούν, στο σύνολό τους σχεδόν, στην έδρα αυτού του οργάνου στη Φρανκφούρτη επί του Μάιν.
- 52 Επί πλέον, όπως ορθώς αναφέρει η καθής, η μέθοδος υπολογισμού λαμβάνει, ως ένα βαθμό, υπόψη το κριτήριο της εξέλιξης του κόστους ζωής, έστω και αν το πράττει σε ευρύτερη γεωγραφική κλίμακα και κατά τρόπο πιο έμμεσο, μέσω της συνενκτίμησης της αναπροσαρμογής των μισθών στις τράπεζες αναφοράς.
- 53 Κατά συνέπεια, και χωρίς να είναι αναγκαίο να εξετασθούν τα επιχειρήματα των διαδίκων σχετικά με την επιλογή των βασικών δεδομένων ως προς την εξέλιξη του κόστους ζωής στο Ομόσπονδο Κράτος της Έσσης, ο λόγος περί παραβάσεως του άρθρου 13 των όρων απασχόλησης πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.
- 54 Καθ' όσον, στο πλαίσιο αυτού του λόγου, οι προσφεύγοντες υποστήριξαν ότι η ΚΤΕ μεταχειρίζεται διαφορετικά τους υπαλλήλους της που υπηρετούν στην Ουάσινγκτον — όπου ένα παράρτημα της ΕΚΤ περιλαμβάνει τρεις μονίμους υπαλλήλους — και τους υπαλλήλους της που υπηρετούν στην έδρα, υπενθυμίζεται ότι, δυνάμει του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, κατά τη διάρκεια της δίκης απαγορεύεται η προβολή νέων

ισχυρισμών, εκτός αν στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά περιστατικά που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία. Εφόσον οι προσφεύγοντες δεν ισχυρίστηκαν καν ότι επικαλούμενοι, στην ουσία, προσβολή της αρχής της απαγόρευσης των διακρίσεων στηρίχτηκαν σε νομικά και πραγματικά περιστατικά που ανέκυψαν κατά τη διαδικασία, ο λόγος αυτός πρέπει ν' απορριφθεί ως απαράδεκτος.

Επί των λοιπών αιτημάτων

- 55 Με το δεύτερο και το τρίτο τους αίτημα (βλ. σκέψη 10 ανωτέρω), οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο να υποχρεώσει την καθής αφενός μεν να απευθύνει στους προσφεύγοντες εκκαθαριστικά μισθοδοσίας για τον μήνα Ιούλιο 2001 στηριζόμενη σε ετήσια μισθολογική αναπροσαρμογή τουλάχιστον 2,7 % ή σε αναπροσαρμογή την οποία θα ορίσει με τη απόφασή του το Πρωτοδικείο στην παρούσα υπόθεση, αφετέρου δε να καταβάλει στους προσφεύγοντες τη διαφορά μεταξύ των αποδοχών που προκύπτουν σύμφωνα με το δεύτερο αίτημα και των αποδοχών που πράγματι τους καταβλήθηκαν.
- 56 Συναφώς, όπως προκύπτει από το άρθρο 42, δεύτερο εδάφιο, των όρων απασχόλησης, η αρμοδιότητα του Πρωτοδικείου, στο πλαίσιο διαφορών μεταξύ της ΕΚΤ και των υπαλλήλων της, περιορίζεται στην εξέταση της νομιμότητας του μέτρου ή της αποφάσεως, εκτός αν η διαφορά είναι χρηματικής φύσεως, οπότε το Πρωτοδικείο έχει αρμοδιότητα πλήρους δικαιοδοσίας. Αντιθέτως, δεν εναπόκειται στο Πρωτοδικείο να προβαίνει σε διαπιστώσεις ή να απευθύνει διαταγές στην ΕΚΤ (διάταξη της 24ης Οκτωβρίου 2000, T-27/00, Επιτροπή Προσωπικού της ΕΚΤ κ.λπ. κατά ΕΚΤ, Συλλογή Υπ. Υπ. 2000, σ. I-A-217 και II-987, σκέψη 37, και διάταξη του προέδρου του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου της 28ης Ιουνίου 2001, T-20/01, Cerafogli κ.λπ. κατά ΕΚΤ, Συλλογή Υπ. Υπ. 2001, σ. I-A-147 και II-675, σκέψεις 80 και 81· απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2001, T-333/99, × κατά BCE, Συλλογή Υπ. Υπ. 2001, σ. I-A-199 και II-921, σκέψη 48).

- 57 Στην προκειμένη περίπτωση, έστω και αν τα αιτήματα είναι διατυπωμένα με τη μορφή αιτήματος περί απευθύνσεως διαταγής στην καθής, μπορούν να νοηθούν υπό την έννοια ότι οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο να κάνει χρήση της αρμοδιότητάς του πλήρους δικαιοδοσίας, ώστε να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει στους προσφεύγοντες τα ποσά που θα προκύψουν από την εκτίμησή του στο πλαίσιο εξετάσεως της προσφυγής ακυρώσεως.
- 58 Επειδή όμως ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως, περί παρανόμου της ίδιας της μεθόδου, πρέπει να απορριφθεί, τα υπό κρίση αιτήματα πρέπει επίσης να απορριφθούν.
- 59 Με βάση το σύνολο των προεκτεθέντων, οι αποφάσεις που περιέχονται στα εκκαθαριστικά μισθοδοσίας που απεστάλησαν στους προσφεύγοντες για τον μήνα Ιούλιο 2001 πρέπει ν' απορριφθούν, καθ' όσον αποτελούν εφαρμογή της αναπροσαρμογής των μισθών για το 2001, δεδομένου ότι η ΕΚΤ παρέλειψε να ζητήσει τη γνώμη της Επιτροπής Προσωπικού πριν εγκρίνει την εν λόγω αναπροσαρμογή.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 60 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του αντιδίκου. Επειδή η καθής ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της προσφεύγουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τις αποφάσεις που περιέχονται στα εκκαθαριστικά μισθοδοσίας που απεστάλησαν στις 13 Ιουλίου 2001 στους προσφεύγοντες, υπαλλήλους της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), για τον μήνα Ιούλιο του 2001, καθ' όσον η ΕΚΤ, πριν εγκρίνει την εν λόγω αναπροσαρμογή των μισθών για το 2001, παρέλειψε να ζητήσει τη γνώμη της Επιτροπής Προσωπικού.**

- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.**

- 3) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στα δικαστικά έξοδα.**

Azizi

Jaeger

Forwood

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 20 Νοεμβρίου 2003.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. Azizi